

Møtebok fra møte i Oslo kommunes klagenemnd
Tirsdag 03.05.2022 kl. 16:30

Sak

- 172/22 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til tiltak for bedre psykisk helse (22/418)
- 173/22 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til kultur- og kulturnæringssteder 2021 (22/1471)
- 174/22 Klage på vedtak om avslag på tilskudd til friluftsf- og naturvernorganisasjoner (21/1422)
- 175/22 Klage over avslag på søknad om tilskudd til støyreducerende tiltak (20/8164)
- 176/22 Klage - Avslag på søknad om tilskudd fra krisepakke til kultur- og kulturnæringssteder 2021 (21/2385)
- 177/22 Klage - Miljøgebyr nr. 3113008 (21/4960)
- 178/22 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (21/517)
- 179/22 Klage på vedtak om avslag på tilbakebetaling av renovasjonsgebyr (21/1555)
- 180/22 Klage over vedtak om avslag på søknad om tillatelse til å leie ut små elektriske kjøretøy
- 181/22 Klage på avslag på søknad om kompensasjonsmidler (21/5384)
- 182/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)
- 183/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)
- 184/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)
- 185/22 Klage på kompensasjonsordning (22/577)
- 186/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100732)
- 187/22 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100754)
- 188/22 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100527) - Innstilling til Statsforvalteren i Oslo og Viken
- 189/22 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (22/100033)
- 190/22 Klage - Søknad om forlengelse av leieforhold i kommunal

	bolig (22/100143)
191/22	Klage på positivt vedtak om ny kontrakt til kommunal bolig (22/100125)
192/22	Klage på bortfall av positivt vedtak om kommunal bolig (22/100037)
193/22	Klage - Avslag på søknad om omsorgsbolig (22/100053)
194/22	Klage - Avslag på søknad om omsorgsbolig (21/100747)
195/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100000)
196/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100014)
197/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100018)
198/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100025)
199/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100026)
200/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (22/100029)
201/22	Klage - Avslag på søknad om etteroppmelding til privatisteksamen (21/100428)
202/22	Klage - Opprettholdelse av vedtak om tjenestepåtale (22/100030)
203/22	Godkjenning av møtebok

Til stede:

Berit Sletvold Tetzschner	H
Pål Martin Sand	A
Aslak Aslaksen	H
Gro Axelsen	A

Forfall:

Dag Harlem Stenersen	A
----------------------	---

Møtende vararepresentanter:

Line Tresselt	A
---------------	---

Sakene 186-202 ble behandlet i lukket møte jf. kommunelvoen § 11-5 andre ledd.

Sak 202

Nemnda ble utvidet med to medlemmer under behandling av sak om tjenestepåtale: Gro Axelsen (A) og Aslak Aslaksen (H).

Møtet ble hevet kl. 18:30

Sak 172/22 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til tiltak for bedre psykisk helse (22/418)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

I gjeldende sak er det ikke omtvistet at søker ikke forholdt seg til tilskuddsordningens kriterier for oppstart av tiltaket i løpet av 2021. Søker opplyste at prosjektet skal gjennomføres fra 01.01.22 – 31.12.22, mer spesifikt fra januar til april og september til desember, og søkte dermed om tilskuddsmidler utover tilskuddsordningens gitte rammer. Med bakgrunn i dette vurderer Klagenemda at søknaden ikke oppfyller kriteriene til den aktuelle tilskuddsordningen.

Videre finner Klagenemda tvil om tiltaket oppfyller tilskuddsordningens formål om å skape bedre psykisk helse og forebygge ensomhet, utenforskap og psykiske helseplager hos innbyggerne. Det kan også reises spørsmål om graden av frivillighet i tiltaket i lys av tiltakets administrative kostnader, kontorutgifter, honorar og andre utgifter.

Helseetatens vedtak av 17.11.21 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 173/22 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til kultur- og kulturnæringssteder 2021 (22/1471)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen av 13.06.2021 fra Pollett Bislett AS tas ikke til følge.

Søknaden er behandlet i medhold retningslinjer for tilskudd fra krisepakken, vedtatt av byråden for kultur, idrett og frivillighet 19.03.2021 sak 8. 4

Det følger av retningslinjenes punkt 3 første ledd at virksomheter som omfattes av ordningen må drive ett eller flere steder profesjonelt for kultur-kulturnæringer og omfattes av vedtaket om stenging i Oslo kommunes forskrift om forebygging av koronasmitte § 1. Direktøren for Kulturretaten har begrunnet avslaget med at Pollett Bislett AS faller utenfor kategoriene kultur eller kulturnæring, og derfor ikke omfattes av krisepakken.

I klagen er det vist til at stedet Tilt har fått støtte etter ordningen og at Tilt også er et sted som dyrker spillkulturen, akkurat som Pollett Bislett gjør. Pandemien medførte at Pollett Bislett ikke fikk gjennomført alle arrangementer som var planlagt. På den bakgrunn kan klageren ikke vise til samme aktivitet som Tilt har hatt.

Klagenemnda ser at Kulturretaten i oversendelsesbrevet har gitt en utdypet begrunnelsen av at klageren ikke vurderes å omfattes av ordningen. Det fremgår at det i vurderingen ble sett hen til Kulturrådets og Kulturdepartementets definisjon av begrepet kulturell og kreativ næring. Videre vises det til Oslo kommunes handlingsplan for kulturnæringer fra 2014, samt til en statlig handlingsplan for kultur og næring fra 2007. Det er også gitt en begrunnelse for hvorfor stedet ble vurdert annerledes enn Tilt. Dette hadde sammenheng med at Tilt har en historikk med gjennomføring av kulturarrangementer og også en egen scene til det.

Direktøren for Kulturretaten har gjort en nærmere vurdering av om klageren falt inn under de kategorier av virksomheter som omfattes av tilskuddordningen, jf. retningslinjenes punkt 3, men kom til at det ikke var tilfellet. Klagenemnda kan ikke se at det er forhold ved saken som tilsier at nemnda bør komme til en annen konklusjon på dette spørsmålet enn direktøren. Nemnda har bl.a. merket seg at vurderingen er basert på blant annet Kulturrådets og Kulturdepartementets definisjoner av begrepene kulturell og kreativ næring og at det ikke er noe i byrådens sak 8/21 som tilsier en annen vurdering. Klagenemnda viser videre til at søknaden fra stedet Tilt ble vurdert annerledes, men at det ikke er grunnlag for å si at Direktøren for Kulturretaten ikke har gjort forsvarlige og konkrete vurderinger av den enkelte søknad opp mot retningslinjene. Det er ikke noe som tilsier at de har vært en usakelig forskjellsbehandling av de to søknadene.

Direktøren for Kulturretatens vedtak 21.05.2021 der Pollett Bislett AS fikk avslag på en søknad om tilskudd fra en krisepakke til kultur- og kulturnæringssteder, opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 174/22 Klage på vedtak om avslag på tilskudd til frilufts- og naturvernorganisasjoner (21/1422)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på tilskudd til frilufts- og naturvernorganisasjoner.

Klagenemnda bemerker innledningsvis at underinstansen står nærmest til å gjøre den skjønnsmessige vurderingen når det gjelder fordeling av tilskudd til mellom aktuelle søkere, da nemnda ikke har foranledning til å veie de aktuelle søknadene opp mot hverandre. Nemnda kan imidlertid prøve om tildeling har skjedd i henhold til de kriterier som er fastsatt i forskriften, og i henhold til alminnelige forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Vilkårene for å få tilskudd etter ordningen er hovedsakelig at tiltakene støtter opp under formålet etter forskriftens § 1, og at tilskudd skal underbygge tiltak som primært er rettet mot Oslos innbyggere.

Klager har anført at tiltak som er rettet mot studenter, og som senker terskelen for å komme ut i naturen, er særdeles etterspurt. Aktiviteten vil fungere som forebyggende helsearbeid, og vil bidra til å øke friluftsbruken av marka og andre friområder, noe som samsvarer med tilskuddsordningens formål. Innkjøp av utstyr og kurs vil senke terskelen for deltakelse, da økonomi ikke blir et hinder, og alle som har mulighet får delta. Klager vil, av hensyn til miljøet, sørge for godt vedlikehold av utstyret, så det varer lengst mulig. Felles utstyr som flere kan bruke bidrar også til å redusere CO2-utslippet betraktelig.

Formålet med tilskuddsordningen følger av forskriften § 1: «Oslo kommune skal ved tilskuddsordningene legge til rette for en aktiv og attraktiv by til glede og nytte for byens befolkning. Tilskudd kan gis til organisasjoner som bidrar til å fremme kvalitet og mangfold i Oslos tilbud på idretts- og friluftsområdet, og som støtter opp under arbeid for å ivareta naturen.» Bymiljøetaten har lagt til grunn at klagers tiltak er i tråd med intensjonen i tilskuddsordningen, og klagenemnda er enig i dette.

Bymiljøetaten mottok, for søknadsåret 2021, 32 søknader med et samlet søknadsbeløp på 12 813 450 kroner, og måtte prioritere innenfor en tilskuddsramme på 3 356 000. Etaten har bemerket at de tiltakene som fikk tilskudd i større grad bidrar til å fremme kvalitet og mangfold i Oslos tilbud på friluftsområdet, enn klagers tiltak. Klager har ikke påberopt saksbehandlingsfeil eller mangler ved skjønnsutøvelsen ved prioriteringen av hvilke tiltak som fikk tilskudd etter ordningen. Klagenemnda ser derfor ikke at det er

grunnlag for å tilsidesette Bymiljøetatens skjønnsutøvelse, eller å oppheve avslaget på søknaden om tilskudd.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/495- 2

Sak 175/22 Klage over avslag på søknad om tilskudd til støyreduserende tiltak (20/8164)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 5. november 2020 om avslag på søknad om tilskudd til støyreduserende tiltak.

Kommunen plikter, i henhold til forurensningsloven, å foreta støyreduserende tiltak i boliger med et innendørs støy nivå >42 dB. I tillegg har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støy nivå. Etter kommunens retningslinjer for tilskudd til støyreduserende tiltak (vedlegget side 20-23), gis tilskudd til bygging av støyskjerm ved privatboliger ved utendørs støy nivå på minimum 65 dB. Det følger av tildelingskriteriene at tilskudd kun gis «til eiendommer der støyen vesentlig skriver seg fra trafikk på kommunal vei». Søknaden ble avslått fordi støy nivået utenfor klagers bolig ble beregnet til 64 dB. Grunnlaget for beregning av støy nivå fra veitrafikk for Eddaveien 45 beskrives i notatet på side 17- 19 i vedlegget. Metoden som benyttes ved beregningen genererer støysoner ut fra stigningstall, årsgnntrafikk (ÅDT) og skiltet hastighet. ÅDT er basert på trafikktegninger, og tar hensyn til trafikkmengden hele året.

Klager har vist til Kommunal- og moderniseringsdepartementets (KMD) Reguleringsplanveileder, og Klima- og miljødepartementets retningslinje om behandling av støy i arealplanleggingen (T-1442/2016, nå T-

1442/2021). Det fremgår av Bymiljøetatens miljødivisjons notat på side 18 i vedlegget, at T-1442 ikke legges til grunn ved forvaltningen av tilskuddsordningen. Retningslinjen gjelder nye plan- og byggesaker, men grenseverdiene og anbefalingene som fremgår av dokumentet er heller ikke i disse sakene juridisk bindende før de eventuelt er konkretisert i en reguleringsbestemmelse. KMDs reguleringsplanveileder er heller ikke et juridisk bindende dokument, men gir informasjon og veiledning om utarbeidelsen av reguleringsplaner.

Hva angår klagers henvisning til støykart på Miljøstatus.no, viser klagenemnda til etatens notat med beregning av støynivå fra veitrafikk ved klagers bolig. Der fremgår det at det ble gjennomført omfattende beregninger av veitrafikkstøy på kommunale og statlige veier i Oslo i 2017. Det er denne støykartleggingen som er publisert på Miljøstatus.no, og den danner grunnlaget for etatens beregninger i forbindelse med søknader om tilskudd til støytiltak. Beregningsresultatet kvalitetssikres etter at søknad er mottatt. Ved klagers bolig har blant annet skiltet hastighet endret seg fra 50 km/t til 40 km/t, noe som ifølge etaten har redusert beregningsresultatet sammenlignet med det som fremgår på Miljøstatus.no. Tilskudd til bygging av støyskjerm gis fra utendørs støynivå på 65 dB, og støynivået utenfor klagers bolig er ikke høyt nok til å utløse tilskudd fra denne støtteordningen. Klagenemnda ser ingen grunn til å betvile den faglige vurderingen som er gjort av utendørs støynivå ved Eddaveien 45.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/714- 3

Sak 176/22 Klage - Avslag på søknad om tilskudd fra krisepakke til kultur- og kulturnæringssteder 2021 (21/2385)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen 04.05.2021 fra The Good Knight v/Bad Bishop AS tas ikke til følge.

Søknaden er behandlet i medhold retningslinjer for tilskudd fra krisepakken, vedtatt av byråden for kultur, idrett og frivillighet 19.03.2021 sak 8.

Det følger av retningslinjenes punkt 3 første ledd at virksomheter som omfattes av ordningen må drive ett

eller flere steder profesjonelt for kultur-kulturnæringer og omfattes av vedtaket om stenging i Oslo kommunes forskrift om forebygging av koronasmitte § 1. Direktøren for Kulturretaten har begrunnet avslaget med at The Good Knight faller utenfor kategoriene kultur eller kulturnæring, og derfor ikke omfattes av krisepakken.

I klagen anføres det at stedet faller innenfor både kulturbegrepet og kulturnæringsbegrepet. Kreativitet og estetikk inngår som sentrale elementer i sjakkspillet og i 2019 ble det avholdt opp mot 200 publikumsarrangementer på stedet i tillegg til sjakk kurs, sommerkurs mv. var bl.a. debatter, foredrag, mm.

Klagenemnda har merket seg at Kulturretaten i oversendelsesbrevet har utdypet begrunnelsen av at klageren ikke omfattes av ordningen og at det i vurderingen ble sett hen til Kulturrådets og Kulturdepartementets definisjon av begrepet kulturell og kreativ næring. Videre viser etaten til Oslo kommunes handlingsplan for kulturnæringer fra 2014, samt til en statlig handlingsplan for kultur og næring fra 2007. Kulturretaten kom til at brettspill som sjakk og steder for utøvelsen av dette etter disse definisjonene ikke er typiske kulturnæringsvirksomheter. Selv om sjakk har en kreativ og estetisk dimensjon er det etter Kulturretatens vurdering ikke et tilstrekkelig argument for at virksomheten skal regnes som kulturnæring. Videre vises det til at det ikke er vanlig å regne utøvelsen av brettspill som sjakk som «kultur» i begrenset, sektororientert forstand, selv om det faller inn under et utvidet kulturbegrep.

Direktøren for Kulturretaten har gjort en nærmere vurdering av om klageren falt inn under de kategorier av virksomheter som omfattes av tilskuddordningen, jf. retningslinjenes punkt 3, men kom til at det ikke var tilfellet. Klagenemnda kan ikke se at det er forhold ved saken som tilsier at nemnda bør komme til en annen konklusjon på dette spørsmålet enn den som Kulturretaten foretok. Nemnda har bl.a. merket seg at vurderingen er basert på blant annet Kulturrådets og Kulturdepartementets definisjoner av begrepene kulturell og kreativ næring og at det ikke er noe i byrådets sak 8/21 som tilsier en annen vurdering.

Direktøren for Kulturretatens vedtak 15.04.2021 der The Good Knight v/Bad Bishop AS. fikk avslag på en søknad om tilskudd fra en krisepakke til kultur- og kulturnæringssteder, opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/508- 3

Sak 177/22 Klage - Miljøgebyr nr. 3113008 (21/4960)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt 15.11.2021. Klage er fremsatt 16.11.2021, og er innenfor klagefristen. Øvrige vilkår for å behandle klagen er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 14.11.2021 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3113008 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Grefsenveien 15 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at smartsekkene ikke tilhører gårdeier. Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Politivedtekten oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Klagenemnda er av den oppfatning av at det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtekten skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt, og kan ikke belage seg på at andre fjerner smartsekkene.

Klagenemnda bemerker videre at Bymiljøetaten festet et varsel på smartsekkene, hvor det ble gitt en frist til å fjerne avfallet. Det er i denne saken tale om forsøpling bestående av fire smartsekker fylt med diverse avfall i Grefsenveien 15, først observert den 12.11.2021 kl. 22.12. Bybetjent returnerte til stedet den 14.11.2021 kl. 23.53, og avfallet var ikke fjernet. Det gikk mer enn 48 timer mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Klagenemnda mener at ansvarlig gårdeier hadde tilstrekkelig tid til å besørge rydding av fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne saken omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/542- 2

Sak 178/22 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (21/517)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om beboerparkeringstillatelse til næringsdrivende.

For å få beboerparkeringstillatelse for næringsdrivende er det fire vilkår som må være oppfylt: (1) den næringsdrivende må være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen; (2) kjøretøyet må være registrert på firmaet; (3) kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, og; (4) den næringsdrivende må ha et særlig behov for biloppstillingsplasser for egne servicebiler eller lignende.

Klagers søknad ble avslått fordi de ikke har godtgjort et særlig behov for biloppstillingsplass. I klagebehandlingen ble det lagt til grunn at heller ikke vilkåret om at kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, er oppfylt. Klagenemnda legger til grunn at de øvrige vilkårene er oppfylt. Det er i tidligere praksis i klagenemnda lagt til grunn at vilkåret om at kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, synes å kreve en særskilt innredning av kjøretøyet, men at det ikke er grunn til å stille for strenge krav til innredning der det ikke er tvilsomt at kjøretøyet brukes som et arbeidsverktøy. Som eksempel kan nevnes at en bil med et tomt lasterom kan anses som et arbeidsverktøy for en bedrift som kjører varer, selv om bilen ikke er innredet på en spesiell måte.

Det er i praksis særlig lagt vekt på om kjøretøyet benyttes til andre formål enn å komme seg fra A til B, for eksempel til frakt av varer, særskilt utstyr eller annet. Klagenemnda legger til grunn at frakten av

utstyr/varer må være hovedformålet med bruk av kjøretøyet for at vilkåret skal anses oppfylt.

Klagers kjøretøy er en alminnelig personbil som, slik klagenemnda forstår det, i hovedsak brukes til å frakte ansatte. Klager har selv redegjort for at bilen ikke er særskilt utstyrt, og nemnda vurderer det slik at bilen ikke i seg selv er et arbeidsverktøy i forskriftens forstand.

Klagenemnda mener at vilkåret om at kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en måte som gjør at det i seg selv er et arbeidsverktøy, må ses i sammenheng med vilkåret om at selskapet må ha et særlig behov for biloppstillingsplass. Det er i nemndas praksis lagt til grunn at det er mer nærliggende å komme til at det foreligger et særlig behov for biloppstillingsplass, dersom det er egenskaper ved bilen i seg selv som gjør at den fungerer som et arbeidsverktøy. Selv om kjøretøyet klart nok er et nyttig verktøy for bedriften for å komme seg effektivt til kunder, på befaringer og så videre, er dette ikke i seg selv nok til at det foreligger et særlig behov.

Bymiljøetaten har vurdert vilkåret opp mot mulighetene til å løse driften ved bruk av offentlig transport. Dette er i tråd med tidligere praksis i klagenemnda. Klager har ikke redegjort for et behov for å bruke kjøretøyet til frakt av varer eller utstyr som kun kan fraktes i bil.

Klager har vist til at de bruker firmabilen for å følge opp eksisterende prosjekter i Osloområdet, og til leveranse av varer, reparasjon, prosjektoppfølgning eller møte med kunder. Det er ikke belyst hva slags vareleveranse det er snakk om, men dette fremstår ikke som hovedformålet med bilen. Klagenemnda er for øvrig enig med underinstansen i at det fremstår som om det er snakk om en ganske beskjeden mengde varer, som neppe skaper et særlig behov i forskriftens forstand.

I søknaden har klager beskrevet behovet for bil for å dra på befaringer for å kunne prise prosjekter og innhente nye kunder, samt til å reise til prosjekter og koordinere underleverandører. På befaringer tar de ansatte tar med seg nødvendig utstyr, herunder kamera og utstyr for å filme. Det utstyret de ansatte trenger å ha med på befaringer, tar de med fra kontoret og frakter til og fra bilen for hver tur der det er behov for utstyr. Klagers beskrivelse trekker i retning av at kjøretøyet i hovedsak brukes til å frakte ansatte fra A til B. Klagenemnda er enig med underinstansen i at det fremstår som om denne driften i utgangspunktet kan løses ved bruk av offentlig transport. Nemnda mener derfor at heller ikke vilkåret om at bedriften må ha et særlig behov for biloppstillingsplass er oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 179/22 Klage på vedtak om avslag på tilbakebetaling av renovasjonsgebyr (21/1555)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas delvis til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjons- og gjenvinningsetatens (REG) vedtak om avslag på tilbakebetaling av renovasjonsgebyr. Klager er blitt fakturert for to avfallsbeholdere på 340 liter for restavfall. Borettslaget har imidlertid kun én slik beholder. Feilfaktureringsen kan spores så langt tilbake REG kan se i sitt abonnementssystem, det vil si til 2004.

Spørsmålet er om klager har et tilbakebetalingskrav og, dersom dette besvares bekreftende, om klager skal krediteres for et for høyt avfallsgebyr utover foreldelseslovens alminnelige frist på tre år.

Spørsmålet om klager har krav på tilbakebetaling

Retten til tilbakebetaling følger av den ulovfestede læren om *condictio indebiti*.

Hensynet til å rette opp feil betaling (korreksjonshensynet) må veies mot hensynet til at betalingsmottakeren skal kunne innrette seg i tillit til at endelig betaling har skjedd (oppgjørshensynet). Relevante momenter i vurderingen vil blant annet være partenes subjektive forhold, (for eksempel om betaler var eller burde vært i tvil om forpliktelsens omfang, eller om betalingsmottaker forstod at vedkommende ikke hadde krav på ytelsen), hvem feilen kan føres tilbake til og partenes profesjonalitet.

Klager har anført at det er svært urimelig at en kommunal etat ikke vil rette opp sin feil og tilbakebetale borettslaget for halvparten av det de har blitt avkrevd i perioden. Borettslaget er lite, med sju leiligheter, og har måttet tåle en unødvendig stor kommunal avgift i lengre tid.

Klager viser til at tjenesten etaten utfører ikke er en tjeneste der borettslaget kan velge mellom ulike tjenesteleverandører, og er uenige i at de har samme plikt til å sikre at etaten ikke pålegger en kunde dobbel fakturering for sin egen tjeneste.

Klagenemnda er enig med REG i at renovasjonsabonnenter har ansvar for å undersøke om beregningsgrunnlaget for kommunale avgifter er korrekt, og å melde fra om feil til riktig etat. Dette har imidlertid i seg selv ikke avgjørende betydning etter *condictio indebiti*-vurderingen, der det skal foretas en helhetlig rimelighetsvurdering.

Nemnda legger til grunn at både betaler og betalingsmottaker i denne saken har handlet i den tro at det forelå en betalingsforpliktelse. Det foreligger ingen informasjon om når feilen har oppstått, eller hva som har vært årsaken til dette. Klagenemnda har i lignende saker lagt til grunn at det mest rimelige resultatet er at

kommunen tilbakebetaler for høyt utbetalt avfallsgebyr. Det er da særlig lagt vekt på styrkeforholdet mellom partene, betydningen det har for klager å få tilbakebetalt, og at det har vært like nærliggende for kommunen som for abonnenten å oppdage feilen.

I denne saken er det ikke opplyst om noen forhold som tilsa at klager hadde foranledning til å handle, utover den generelle plikten til selv å kontrollere at mottatt faktura var korrekt. Styrkeforholdet mellom partene, og betydningen for abonnenten av å få tilbakebetalt beløpet kontra hensynet til kommunen, taler for restitusjon.

Klager har vist til at renovasjonen i perioder har vært utført av private, noe som innebærer at den private aktøren har beriket seg på deres bekostning. Klagenemnda kan ikke se at det er relevant for vurderingen etter læren om *condictio indebiti*, hvem som har utført den faktiske tjenesten.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge hva gjelder spørsmålet om tilbakebetaling. Konklusjonen blir dermed at klager har et tilbakebetalingskrav.

Spørsmålet om foreldelse

Klager har krevd tilbakebetaling for hele perioden etaten har innkrevd for høyt avfallsgebyr, med renter. Ifølge Renovasjons- og gjenvinningsetaten kan feilfaktureringen i alle fall spores tilbake til 2004. Plikten til å tilbakebetale for mye utbetalt avfallsgebyr, avbrytes av foreldelseslovens bestemmelser. Den alminnelige foreldelsesfristen er tre år i henhold til foreldelsesloven § 2. Spørsmålet er om klagers krav på tilbakebetaling kan gjøres gjeldende utover den alminnelige foreldelsesfristen.

Etter foreldelsesloven § 10 nr. 1 gis en tilleggsfrist på ett år «dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren». Fristen regnes fra den dagen kravshaver fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om kravet, og foreldelsestiden kan forlenges med opptil ti år jf. § 10 nr. 4.

Foreldelseslovens tilleggsfrister må ses i sammenheng med at den alminnelige foreldelsesfristen knytter seg til objektive forhold. Det følger av forarbeidene til foreldelsesloven at begrunnelsen for tilleggsfristen er hensynet til kravshaveren, men at det følger et aktsomhetskrav av bestemmelsen: «Dersom fordringshaveren på tross av rimelig aktsomhet mangler kunnskap om fordringen og skyldneren, vil han ikke ha noen mulighet til å avbryte fristen».

Klager ønsker tilbakebetaling for hele perioden etaten har innkrevd for mye avfallsgebyr, med renter. Klager viser til at beboerne og styret i borettslaget aldri har sett de konkrete fakturaene fra etaten, da de hadde en forretningsfører som fikk disse direkte tilsendt, som ikke hadde hatt grunnlag for å anta at kommunens gebyrkrav var feil. Styret hadde ikke sett for seg at de måtte ettergå kommunale avgifter.

Renovasjons- og gjenvinningsetaten har på sin side vist til at det fremgår av renovasjonsforskriften § 3-5 at abonnenten plikter å kontrollere mottatt faktura slik at avfallsgebyret stemmer overens med den tjenesten som faktisk utføres. Ved å undersøke fakturaen ville det derfor vært mulig å finne ut om de ble fakturert for korrekt renovasjonsgebyr ut fra de faktiske forholdene på eiendommen. Gjennom den kvartalsvise faktura abonnenten får tilsendt fra Innkrevingsetaten, gjøres det oppmerksom på at dersom beregningsgrunnlaget for kommunale avgifter er feil, må man melde fra om dette til den etaten det gjelder. Klagenemnda mener at dette forholdet er relevant ved vurderingen av klagers aktsomhet, da klager hadde en klar oppfordring til å sjekke det faktiske grunnlaget for faktureringen.

Klagenemnda legger til grunn at klager ved en sjekk av fakturaen, enkelt ville kunne avdekket at de ble fakturert for en avfallsbeholder for mye, og dermed oppdaget tilbakebetalingskravet tidligere. Klagers undersøkelsesplikt som følger av foreldelsesloven § 10 nr. 1, gjelder uavhengig av hvordan borettslaget er organisert. Det er opp til borettslaget selv å organisere sin virksomhet slik de ser det formålstjenlig, og at de har brukt en forretningsfører som har håndtert fakturaene direkte, kan etter nemndas syn ikke frita borettslaget fra undersøkelsesplikten.

Klagenemnda er enig med REG i at abonnentene har et ansvar for å kontrollere at de faktureres for riktig tjeneste, en plikt som er nedfelt i renovasjonsforskriften og opplyst om i de enkelte fakturaene. Dette skal nettopp sikre at abonnenter ikke belastes for mer enn nødvendig. Det må da, etter nemndas syn, være borettslagets eget ansvar å sørge for at forretningsfører følger opp, eller at kontakten mellom styret og forretningsfører er tett nok til at slike feil kan avdekkes. Dette er forhold som ligger utenfor etatens kontroll og påvirkning.

Samlet sett mener klagenemnda at klager ikke har utvist den aktsomhet som kreves for å tilkjennes tilleggsfrist etter foreldelsesloven § 10 nr. 1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas delvis til følge. Klager tilkjennes tilbakebetaling av for mye utbetalt avfallsgebyr tre år tilbake i tid, i samsvar med hovedregelen i foreldelsesloven § 2.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/771- 2

Sak 180/22 Klage over vedtak om avslag på søknad om tillatelse til å leie ut små elektriske kjøretøy

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad fra Taxicab om tillatelse til å leie ut små elektriske kjøretøy på offentlig grunn i Oslo.

For å få tillatelse til å leie ut små elektriske kjøretøy på offentlig grunn i Oslo, måtte søkerne oppfylle et sett objektive krav til søknaden jf. forskrift om utleie av små elektriske kjøretøy på offentlig grunn §§ 6 og 5.

Klager oppfylte ikke kravet som fulgte av § 5 bokstav e: «bekreftelse på at utleier oppfyller krav til teknologi som fremkommer av § 7 bokstav e på tidspunktet tillatelsen vil bli gitt», og fikk derfor avslag på sin søknad.

Det følger av forskriften § 7 e at nærmere bestemmelser om hvilken teknologi utleier plikter å ha, vil gis i kunngjøringen av nye tillatelser. Av bestemmelsen følger det at teknologien skal brukes for å motta data om, og for iverksetting av, geofence, og for å kunne dele sanntidsdata og historiske data med kommunen, jf. § 7 bokstav d.

Det følger av høringsnotatet til kommunens forskrift, på side 7 og 8, at sanntidsdata og historiske data vil «bli benyttet for å sikre at forskriftens krav og vilkår stilt i tillatelsen til utleier overholdes. Oslo kommune vil følge opp at antall kjøretøy som det er gitt tillatelse til ikke overstiges, at maksimalt antall kjøretøy innenfor de enkelte soner følges opp og at geofence iverksettes og følges opp». Kravet til teknologi var altså en viktig forutsetning for oppfyllelse av andre krav etter forskriften, både for å kunne drive kontroll med tillatelsene og overholdelse av selskapenes plikter, samt å kunne iverksette geofence-soner, som et viktig virkemiddel etter forskriften.

Klager har anført at selskapet oppfyller kravet til teknologi på klagetidspunktet. Nye opplysninger vil i enkelte tilfeller kunne føre til at saken vurderes annerledes på klagetidspunktet enn da det påklagde vedtaket ble fattet, og at vedtaket på dette grunnlag omgjøres, men utgangspunktet er vurderingen av om forskriftens vilkår er oppfylt.

Forskriften § 5 har overskriften Krav til søknaden, og utgangspunktet må derfor være at vilkårene etter § 5 måtte være oppfylt på søknadstidspunktet eller på tidspunkt for innvilget tilleggsfrist etter § 4 andre ledd. Det følger uttrykkelig av § 5 bokstav e at søker måtte bekrefte at kravet til teknologi ville være oppfylt på det tidspunktet tillatelsene vil bli gitt. At kravet til teknologi måtte være oppfylt på dette tidspunktet, var altså et av minimumskravene som måtte oppfylles i henhold til forskriften § 5. Bestemmelsen må tolkes slik at vilkåret ikke er oppfylt dersom kravet til teknologi oppfylles senere enn tidspunktet for oppstart av ordningen. Forskriften åpner ikke for unntak fra vilkårene i § 5.

Vilkåret om at kravet til teknologi måtte være oppfylt på tidspunktet tillatelsen ville bli gitt, må etter klagenemndas syn ses i lys av det faktum at et begrenset antall kjøretøy skulle fordeles på alle som fikk innvilget tillatelse. Søknadene måtte ses under ett og fristene som ble gitt for å sende inn og å rette søknader skulle hensynta dette.

Det ble opplyst i kunngjøringen av tillatelsesordningen at tillatelsene ville gis fra månedsskiftet august/september. Utgangspunktet for søkerne var derfor at kravet måtte være oppfylt på dette tidspunktet. I brev sendt fra Bymiljøetaten til alle søkerne 19. august 2021, ble søkerne også opplyst om planlagt oppstart for ordningen i uke 35 (30. august til 5. september).

Søkerne var derfor både på tidspunkt for innsending av søknad, og innen fristen for retting av søknader, klar over at kravet til teknologi måtte være oppfylt ved månedsskiftet august/ september. Selv om det ikke var oppgitt en konkret oppstartdato for ordningen, mener klagenemnda at det var forutsigbart og klart nok for søkerne på hvilket tidspunkt de skulle legge til grunn at kravet senest måtte være oppfylt.

Ettersom klagers søknad var mangelfull hva angikk oppfyllelse av kravet til teknologi, fikk klager mulighet til å rette søknaden innen 22. august 2021. I rettet søknad, som ble mottatt av Bymiljøetaten 19. august, oppga klager at deres leverandør trengte fire til åtte uker for å utvikle ferdig MDS- og GBFSstandardene. Klager ville dermed først klare å oppfylle kravet til teknologi en gang mellom 16. september og 14. oktober 2021.

Når klager ikke oppfylte vilkåret om at kravet til teknologi skulle være oppfylt på det tidspunktet tillatelsen ville bli gitt, var minstekravene for å få tillatelse etter forskriften § 6 jf. § 5 e ikke oppfylt. Det var derfor riktig av Bymiljøetaten å avslå søknaden.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/426- 3

Sak 181/22 Klage på avslag på søknad om kompensasjonsmidler (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Resturant Avalon AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for næringslivet i Oslo i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021. Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler.

Restaurant Avalon AS oppga i søknaden et beregningsgrunnlag på kr – 225 295. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de hadde høyere omsetning i desember enn i november 2021. I klagen opplyser Restaurant Avalon AS at tallene skyldes at restauranten ikke åpnet før 24.11.2021, men at de mistet om lag 50 % av forventet omsetning i desember som følge av smitteverntiltakene.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. For å oppnå en enkel søknadsprosess og effektiv saksbehandling besto beregningsgrunnlaget for kompensasjonsordningen av differansen mellom omsetningen i desember og november 2021. Det var nødvendig med et klart skjæringspunkt, for å sikre likebehandling og lik beregning av tilskuddets størrelse. Til tross for at klager har hatt et omsetningstap som følge av smitteverntiltakene anser klagenemnda at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/423- 5

Sak 182/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Asian box AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for næringslivet i Oslo i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021.

Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler. Dette reiser spørsmålet om søker har anledning til å endre sitt beregningsgrunnlag etter at søknaden er behandlet.

Asian box AS oppga i søknaden et beregningsgrunnlag på kr - 305 307. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de ikke hadde omsetningstap i støtteperioden. I klagen opplyser Asian box AS at de blandet tallene for november og desember, og at det korrekt skal være en omsetningssvikt på 67% i desember.

Kompensasjonsmidlene var begrenset til det beløpet kommunen hadde fått tildelt fra staten. Alle søkerne som oppfylte vilkårene for støtte fikk derfor kompensasjon ut fra en dividendeberegning som fordelte potten forholdsmessig. Kompensasjonen baserte seg på beregningsgrunnlaget søkerne meldte inn.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. Byrådsavdelingen hadde derfor ikke mulighet til selv å beregne den enkelte søkers omsetningssvikt som følge av pandemien. Den enkelte søker måtte derfor signere en egenerklæring om at opplysningene de oppga i søknaden var korrekte. Dersom klager gis anledning til å korrigere sitt beregningsgrunnlag i ettertid, tilsier kravet til likebehandling at også øvrige virksomheter må gis samme mulighet. Hensynet til saksbehandlingen taler mot dette. Videre er alle kompensasjonsmidlene fordelt, og det er ikke rom for å øke potten.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/424- 3

Sak 183/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Lillo Oase AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for næringslivet i Oslo i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021.

Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler. Dette reiser spørsmålet om søker har anledning til å endre sitt beregningsgrunnlag etter at søknaden er behandlet.

Lillo Oase AS oppga i søknaden et beregningsgrunnlag på kr – 26 783. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de ikke hadde omsetningstap i støtteperioden. I klagen opplyser Lillo Oase AS at de blandet tallene for november og desember, og at det korrekt skal være en omsetningssvikt på 26 783 i desember.

Kompensasjonsmidlene var begrenset til det beløpet kommunen hadde fått tildelt fra staten. Alle søkerne som oppfylte vilkårene for støtte fikk derfor kompensasjon ut fra en dividendeberegning som fordelte potten forholdsmessig. Kompensasjonen baserte seg på beregningsgrunnlaget søkerne meldte inn.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. Byrådsavdelingen hadde derfor ikke mulighet til selv å beregne den enkelte søkers omsetningssvikt som følge av pandemien. Den enkelte søker måtte derfor signere en egenerklæring om at opplysningene de oppga i søknaden var korrekte. Dersom klager gis anledning til å korrigere sitt beregningsgrunnlag i ettertid, tilsier kravet til likebehandling at også øvrige virksomheter må gis samme mulighet. Hensynet til saksbehandlingen taler mot dette. Videre er alle kompensasjonsmidlene fordelt, og det er ikke rom for å øke potten.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/425- 3

Sak 184/22 Klage på kompensasjonsordning (21/5384)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Jams Manglerud AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for næringslivet i Oslo i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i byrådssak 2/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021.

Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler. Dette reiser spørsmålet om søker har anledning til å endre sitt beregningsgrunnlag etter at søknaden er behandlet.

Jams Manglerud AS oppga i søknaden et beregningsgrunnlag på kr - 155 670. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de ikke hadde omsetningstap i støtteperioden. I klagen opplyser Jams Manglerud AS at de blandet tallene for november og desember.

Kompensasjonsmidlene var begrenset til det beløpet kommunen hadde fått tildelt fra staten. Alle søkerne som oppfylte vilkårene for støtte fikk derfor kompensasjon ut fra en dividendeberegning som fordelte potten forholdsmessig. Kompensasjonen baserte seg på beregningsgrunnlaget søkerne meldte inn.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. Byrådsavdelingen hadde derfor ikke mulighet til selv å beregne den enkelte søkers omsetningssvikt som følge av pandemien. Den enkelte søker måtte derfor signere en egenerklæring om at opplysningene de oppga i søknaden var korrekte. Dersom klager gis anledning til å korrigere sitt beregningsgrunnlag i ettertid, tilsier kravet til likebehandling at også øvrige virksomheter må gis samme mulighet. Hensynet til saksbehandlingen taler mot dette. Videre er alle kompensasjonsmidlene fordelt, og det er ikke rom for å øke potten.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/427- 3

Sak 185/22 Klage på kompensasjonsordning (22/577)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Petrus Mat og Vinhus AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for næringslivet i Oslo i desember 2021. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene for desember 2021 er fastlagt i bystyresak 1/22, byrådssak 09/22 og byrådets sak 02/22. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles ut fra et beregningsgrunnlag som består av den innrapporterte omsetningssvikten i desember 2021 sammenlignet med november 2021. Klagenemnda skal prøve om tildelingen har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler.

Petrus Mat og Vinhus AS oppga i søknaden en omsetningssvikt på kr 264 595. De fikk avslag på kompensasjonsmidler begrunnet med at de ikke hadde skjenkebevilling per 01.11.2021, og derfor ikke oppfylte kravene for kompensasjon i den aktuelle ordningen. I klagen opplyser Petrus Mat og Vinhus v/ advokat Haga at virksomheten overtok driften fra tidligere eier 09.11.2021. Det anføres som urimelig og uforenelig med rammene kommunen selv har lagt til grunn at de skal ekskluderes fra tilskuddsordningen.

Klagenemnda viser til at det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. For å oppnå en enkel søknadsprosess og effektiv saksbehandling besto beregningsgrunnlaget for kompensasjonsordningen av differansen mellom omsetningen i desember og november 2021. For å kunne sammenligne omsetningen for de aktuelle månedene var et av kriteriene for å motta støtte at virksomheten hadde skjenkebevilling per 01.11.2021.

Det vil alltid være noen som faller på utsiden av slike skjæringspunkt, og derfor ikke oppfyller kravene til å motta støtte. Dette anses ikke uforenelig med rammene i byrådssakene, og heller ikke urimelig. Til tross for at klager har hatt et omsetningstap som følge av smitteverntiltakene anser klagenemnda at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningenes formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 20.01.2022 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/838- 1

Sak 203/22 Godkjenning av møtebok

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Møteboken fra Oslo kommunes klagenemnds møte 3. mai 2022 ble godkjent.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken er ferdig behandlet.

Bystyrets sekretariat
Lina Rosenvinge
utvalgssekretær